

Lohjan ympäristö- ja rakennuslautakunta

YMPÄRISTÖLUPAPÄÄTÖS
28.11.2013 § 100
Dnro 186/11.01.00/2013
Annettu julkipanon jälkeen
4.12.2013

Päätös ympäristönsuojelulain 55 §:n mukaisesta hakemuksesta koskien metallijätteen ja -romun kierrättämistoiminnan ympäristölupamääräysten tarkistamista

LUVAN HAKIJA

Lehmijärven Romu ja Rauta Oy
Kydönpellontie 66 A
08500 LOHJA

Liike- ja yhteisötunnus: 0128626-6

TOIMINTA JA SEN SIJAINTI

Lehmijärven Romu ja Rauta Oy
Kydönpellontie 66 A
08500 LOHJA

Lohjan kaupunki, Lehmijärven kylä, Havula Rn:o 1:38
444 : 424 : 1 : 38

Toimiala: Romuliike

KIINTEISTÖN OMISTAJA

Yksityinen maanomistaja

LUVAN HAKEMISEN PERUSTE

Toiminta on ympäristölupavelvollista ympäristönsuojelulain (86/2000) 28 §:n 2 momentin kohdan 4) ja ympäristönsuojeluasetuksen 1 §:n 1 momentin kohdan 13 f) perusteella.

LUPAVIRANOMAISEN TOIMIVALTA

Koska toiminta sisältyy ympäristönsuojeluasetuksen (169/00) 7 §:n laitoslueteloon, ratkaisee ympäristölupa-asian kunnan ympäristönsuojeluviranomainen.

Lohjan kaupunginvaltuuston 13.12.2012 § 39 hyväksymän ympäristötoimen johtosäännön mukaan ympäristölupahakemuksen käsittelee ympäristö- ja rakennuslautakunta.

ASIAN VIREILLE TULO

Lehmijärven Romu ja Rauta Oy on jättänyt ympäristölupahakemuksen lupamääräysten tarkistamiseksi Lohjan kaupungin ympäristöviranomaiselle 2.10.2012.

TOIMINTAA KOSKEVAT LUVAT, SOPIMUKSET JA ALUEEN KAAVOITUSTILANNE

Lehmijärven Romu ja Rauta Oy:llä on Lohjan ympäristölautakunnan 16.8.2001 § 185 myöntämä ympäristönsuojelulain 35 §:n mukainen ympäristölupa metallijätteen ja romun kierrätystoiminnalle.

Vaasan hallinto-oikeus on 30.4.2002 antamallaan päätöksellä (Numero 02/0089/3, Dnro 01785/01/3605) muuttanut edellä mainittua Lohjan ympäristölautakunnan päätöstä muuttamalla lupamääräystä 3.2.

Laitoksen alueelle on myönnetty rakennuslupa varastohallin rakentamiselle 19.12.2002.

Lohjan ympäristölautakunta on tehnyt 4.10.2007 § 269 päätöksen Lehmijärven Romu ja Rauta Oy:n ympäristönsuojelulain 55 §:n mukaisesta hakemuksesta koskien metallijätteen ja romun kierrättämisen ympäristölupaehtojen tarkistamista. Tämä päätös on liitetty Lohjan ympäristölautakunnan 16.8.2001 § 185 myöntämään ympäristölupapäätökseen. Luvassa edellytetään, että toiminnanharjoittajan tulee jättää lupamääräysten tarkistamista koskeva hakemus lupaviranomaiselle 31.10.2012 mennessä.

Lohjan johtava ympäristötarkastaja on tehnyt 4.2.2011 § 1 viranhaltijapäätöksen Lehmijärven Romu ja Rauta Oy:n tankkauspistesuunnitelmasta.

Uudenmaan ympäristökeskus (nyk. Uudenmaan ELY-keskus) on antanut Lehmijärven Romu ja Rauta Oy:lle päätöksen No YS 424/8.4.2009 (dnro UUS-2007-Y-608-114) ympäristönsuojelulain (86/2000) 78 §:n mukaisen pilaantuneen maaperän puhdistamista koskevan ilmoituksen johdosta.

Kaavoitustilanne

Ympäristöministeriön 8.11.2006 vahvistamassa Uudenmaan maakuntakaavassa toiminta-alueelle ei ole osoitettu erityistä käyttötarkoitusta. Kaavamääräysten mukaan alueilla, joille maakuntakaavakartalla ei ole osoitettu erityistä käyttötarkoitusta, voidaan yksityiskohtaisemmassa suunnittelussa kunnan tarpeiden mukaan osoittaa merkitykseltään paikallisena kaikkia maankäyttömuo-

toja. Alueilla, joille ei yksityiskohtaisemmassa kaavoituksessa osoiteta muuta käyttötarkoitusta, kehitetään ensisijaisesti maa- ja metsätaloutta, kalataloutta sekä niitä tukevia sivuelinkeinoja. Kiinteistö sijoittuu maakuntakaavan mukaiselle pohjavesialueelle.

Uudenmaan maakuntavaltuuston 20.3.2013 hyväksymässä 2. vaihemaakuntakaavassa (vahvistettavana Ympäristöministeriössä) kiinteistö sijoittuu pääratalinjauksen (Espoo-Salo) ja E-18 –tien välimaastoon sekä pohjavesialueelle. Alueelle ei ole osoitettu uutta maankäyttöä.

Laitoksen alue on Lohjan kunnanvaltuuston 9.12.1992 hyväksymässä yleiskaavassa osoitettu maa- ja metsätalousvaltaiseksi alueeksi (M). Lohjan kunnanvaltuuston 10.3.1993 hyväksymässä vahvistamattomassa Lehmijärven – Vaanilan osayleiskaavassa alue on osoitettu teollisuus- ja varastoalueeksi (T).

Lohjan kaupunginvaltuuston hyväksymässä taajamaosayleiskaavassa (10.10.2012/17.4.2013, ei lainvoimainen) kiinteistö sijoittuu maa- ja metsätalousvaltaiselle alueelle (M): "Alue on tarkoitettu pääasiassa maa- ja metsätalouksikäyttöön. Alueelle voidaan sijoittaa uutta maa- ja metsätalouteen tai muuhun alueelle soveltuvaan elinkeinotoimintaan liittyvää rakentamista. Erityisesti syystä voidaan sallia haja-asutusluonteinen asuinrakentaminen, joka ei aiheuta haitallista yhdyskuntakehitystä. Uudisrakennukset on sijoitettava siten, ettei niistä aiheudu maisema- eikä ympäristöhaittaa. Olemassa olevilla rakennuspaikoilla sallitaan asuin- ja lomarakennusten laajentaminen ja niihin liittyvien talousrakennusten rakentaminen". Kiinteistön koilliskulma rajoittuu taajamaosayleiskaavassa Espoo-Salo -oikoradan maastokäytävälle varattuun alueeseen (varattu ratalinjauksen suunnittelua varten). Maankäyttö- ja rakennuslain 43.2 §:n perusteella maastokäytävän alueelle ei saa rakentaa niin, että vaikeutetaan yleiskaavan toteutumista. Kiinteistö sijoittuu taajamaosayleiskaavassa pohjavesialueelle.

Alueella ei ole yksityiskohtaista kaavaa.

LAITOKSEN SIJAINNIN TILAA JA SEN YMPÄRISTÖ

Luonnonympäristö ja maisema

Lehmijärven Romu ja Rauta Oy:n alue sijaitsee noin 200 metrin etäisyydellä Lohjanharjusta, joka kuuluu harjajensuojeluohjelmaan ja on Natura 2000-kohde. Laitosalue sijaitsee maisemallisesti huomaamattomassa paikassa ja sitä ympäröi metsä. Alue on kauttaaltaan aidattu. Alue rajoittuu itäreunaltaan vähäliikenteiseen soratiehen, jolta on käynti laitosalueen eteläpuolella noin 80 metrin päässä kulkevalle sorapintaiselle Kydönpellontielle. Laitosalueen kohdalla Kydönpellontien eteläpuolella kulkee samansuuntaisesti E18 Turku-Helsinki-moottoritie, mutta moottoritietä ei ole näkyvyyttä laitosalueelle tievaltien vuoksi.

Maaperän tila

Lehmijärven Romu ja Rauta Oy:n laitos sijaitsee Lohjanharjun reunamuodostuman lievealueella, jossa maakerrokset pintaosassa koostuvat siltistä ja savenesta, mutta syvemmillä maalaji muuttuu hyvin vettä johtavaksi hiekaksi ja soraksi. Pohjavettä varastoituu hienoaineskerrosten peittämiin hiekkasorakerrokseen, minkä vuoksi pohjavesi on paineellista. Pohjaveden pinta on noin 5 metrin syvyydellä maanpinnasta savikerroksen alapuolella, mutta pohjaveden painetaso nousee tasolle +66...+67. Maanpinta kiinteistöllä on noin +68 mmpy tasolla. Painovoimamittausten mukaan (Geologian tutkimuskeskus 2002) kallionpinta on tasolla +55 - +60 mmpy ja pohjaveden kyllästämisen maapeitteen paksuus 5-10 m. Kiinteistön pohjois- ja itäpuolella kallion pinta nousee tasolle +75 mmpy.

Lehmijärven Romu ja Rauta Oy on toiminut kiinteistöllä vuosien 1973-1974 taitteesta. Yrityksen piha-alueella säilytetään käsittelyä odottavaa kaapelia ja rautaromua.

Piha-alueen maaperän lyijyllä, sinkillä ja kuparilla pilaantuneita pintakerroksia on kunnostettu massanvaihdolla vuosina 2010 ja 2011, jolloin alueelta poistettiin yhteensä 4 275 tonnia metalleilla pilaantunutta maa-ainesta (Ramboll Finland Oy, Lehmijärven Romu ja Rauta Oy:n pilaantuneen maaperän kunnostus, Toimenpideraportti 20.10.2010 ja Loppuraportti 21.12.2011). Kunnostus toteutettiin Uudenmaan ympäristökeskuksen (nyk. Uudenmaan ELY-keskus) antaman päätöksen mukaisesti siten, että kunnostustasona oli valtioneuvoston asetuksen 214/2007 ylempi ohjearvotaso. Kaikki todetut jäännöspitoisuudet alittavat päätöksessä esitetyt kunnostustavoitteet. Romuliikkeen maaperä oli pilaantunut alueella harjoitetun toiminnan seurauksena. Romuliikkeen alue on ollut sorapintainen ennen tehtyä maaperän kunnostusta. Kunnostuksen jälkeen piha-alue on asfaltoitu vuosien 2010 ja 2011 aikana ja päällysteen alle rakennekerrosten ja pohjamaan väliin on asennettu suodatinkangas.

Pohjaveden tila ja pintavedet

Toiminta-alue sijaitsee Lohjanharjun (01 428 51) tärkeällä I-luokan pohjavesialueella Takaharju-Perttilän osa-alueella. Lähin pohjavedenottamo, Takaharju sijaitsee noin 700 m etäisyydellä lounaan suunnassa ja Lehmijärven ottamo noin 900 metrin etäisyydellä idässä. Alue ei ole pohjaveden muodostumisalueella eikä vedenottamoiden valuma-alueilla. Pohjaveden virtaussuunta on alueella Paavo Ristola Oy:n selvityksen (2004) mukaan koilliseen eli pohjavesialueelta poispäin. Länsi-Uudenmaan vesi ja ympäristö ry on todennut vuonna 2012 tutkimusraportissaan, että Lehmijärven Romu ja Rauta Oy:n toiminta-alueella tehtyjen pohjaveden pinnankorkeuden mittausten ja seismisistä mittauksista tulkittujen pohjavedenpinnan tason samanarvokäyrien (Geologian tutkimuskeskus 2002) perusteella arvioitu pohjaveden päävirtaussuunta kiinteistöllä on kohti luodetta eli niin muodoin myös pohjavesialueelta poispäin. Maaperä on melko heikosti vettä läpäisevää ja pääasiassa savea. Pohjaveden pinta on noin 5 metriä maanpinnasta.

Lohjan pohjavesialueiden suojelusuunnitelman (Golder Associates Oy, 14.11.2011) mukaan Lehmijärven Romu ja Rauta Oy:n kokonaisriski pohjavedelle on vähäinen huomioituna sekä sijainti- että päästöriski. Toiminnan indikaattoriyhdisteinä mainitaan öljyt, liuottimet, lyijy, kupari, sinkki, PCB, PVC, rasvat ja dioksiinit.

Länsi-Uudenmaan vesi ja ympäristö ry on syksyllä 2012 toiminnanharjoittajan pyynnöstä laatinut yhteenvedon Lehmijärven Romu ja Rauta Oy:n pohjavesitarkkailusta vuosina 2001-2012. Lehmijärven Romu ja Rauta Oy on tarkkaillut lähialueensa pohjaveden laatua vuodesta 1999 alkaen kolmesta havaintopisteestä (LRR1, Kaivo2 ja Kaivo3). Havaintopiste LRR1 sijaitsee noin 15 m etäisyydellä kiinteistön rajalta itä-koillisen suunnassa. Pisteessä on alun perin ollut muoviputki, jonka alaosassa on ollut alumiininen vettä keräävä säiliö. Vuonna 2004 putki uusittiin ja samalla poistettiin alumiinisäiliö. Putken mahdollisesta siiviläosasta ei ole tietoa ja putken antoisuus on huono. Tehtyjen kenttähavaintojen mukaan pintavaluntavesiä saattaa kulkeutua putkeen johtuen puutteellisesta tiivistyksestä putken ympärillä maan pintakerroksessa. Havaintopiste Kaivo2 sijaitsee tuotantoalueella granulointihallin pohjoispuolella. Kaivon vettä on käytetty satunnaisesti romuttamon pesu- ja kahvinkeittoventenä, mutta tällä hetkellä tarvittava juomavesi tuodaan paikalle kanistereissa. Toiminnanharjoittajan mukaan Kaivo2:n vettä käytetään lähinnä kesäisin kukkien ja istutuslaatikoissa olevien tomaattien kasteluun sekä taukotuvassa olevan WC:n käyttöön. Havaintopiste Kaivo3 on tilan Havula Rn:o 1:38 talousvesikaivo, joka sijaitsee alle 200 m etäisyydellä tuotantoalueen pohjoispuolella. Kaivo3 sijaitsee kalliokohouman rinteeseen kerrostuneissa ohuissa moreenihienohiekka-siltti –maakerroksissa, joihin varastoituu ympäröiviltä kallioalueilta kertyvää vettä. Kaivo2:n ja Kaivo3:n välinen etäisyys on noin 175 m.

Lehmijärven vedenottamon muodostumisalueella pohjavesi on paineellista ja vedenotto vaikuttaa voimakkaasti pohjaveden pinnankorkeuteen. Vedenoton epäillään vaikuttavan myös Kaivo3:n vesimäärään. Vedenottajan (Lohjan kaupunki) toimesta kaivoon johdetaan vesijohtovettä kuivina aikoina. Uudenmaan ympäristökeskuksen (nyk. Uudenmaan ELY-keskus) arvion mukaan tuotantoalueen ja vedenottamoiden muodostumisalueen pohjavesillä on heikko hydraulinen yhteys toisiinsa (Uudenmaan ympäristökeskus, 14.3.2007).

Vuosina 1999-2007 (toukokuu) on vesinäytteistä analysoitu seuraavat parametrit:

- o pH
- o sähkönjohtavuus
- o metallit: alumiini (Al), kupari (Cu), rauta (Fe), lyijy (Pb), tina (Sn) ja sinkki (Zn)
- o öljyt ja rasvat
- o öljyhiilivetyindeksi (2002 lähtien)

Vuoden 2007 marraskuusta lähtien vesinäytteistä on analysoitu:

- o pH
- o sähkönjohtavuus
- o sameus
- o hapettavuus (COD_{Mn})

- kloridi (Cl)
- metallit: alumiini (Al), kupari (Cu), rauta (Fe), lyijy (Pb), tina (Sn) ja sinkki (Zn) (vuodesta 2010 lähtien liukoisina pitoisuuksina)
- öljyhiilivedyt (C₁₀-C₄₀)
- VOC-yhdisteet
- PAH-yhdisteet
- kentällä lämpötila sekä aistinvaraiset arvioinnit: ulkonäkö, haju (vuodesta 2010 lähtien systemaattisesti)

Lehmijärven Romu ja Rauta Oy:n toiminta-alueella pohjavesi on hapanta, mikä lisää metallien liukoisuutta veteen. Happaminta vesi oli havaintopisteessä LRR1 (5,2-6,1) alittaen talousvedelle annetun tavoitetason (6,5-9,5) jokaisella mittauskerralla vuosina 2001-2012. Kaivo2:n pH vaihteli 5,8-6,7 ja Kaivo3:n 5,9-6,6. Sähkönjohtavuus vuosina 2001-2012 oli vähän suurempaa tuotantoalueen havaintopisteissä (5,5-27 mS/m) kuin talousvesikaivossa (5,6-11 mS/m), mutta viimeisen viiden vuoden aikana tuotantoalueen johtavuusarvot ovat olleet laskusuunnassa. Juoma- ja talousveden sähkönjohtokykyä pidetään hyvänä, mikäli se alittaa arvon 40 mS/m.

Hapettavuus eli kemiallinen hapenkulutus COD_{Mn} ja sameusarvot olivat suurimmat havaintopisteessä LRR1 ja pienimmät talousvesikaivossa Kaivo3. Pohjavesipisteen LRR1 ja Kaivo2:n osalta kemiallinen hapenkulutus on ylittänyt jokaisella mittauskerralla talousvedelle annetun suosituspitoisuuden 5 mgO₂. Hapettavuusarvo kertoo vedessä olevasta eloperäisestä aineesta, joka voi olla humusta, jätevettä, karjatalouden päästöjä tai luonnonhuuhtoutumaa. Kloridipitoisuudet ovat olleet matalia kaikissa havaintopisteissä.

Havaintopisteiden LRR1 ja Kaivo2 alumiini- ja rautapitoisuudet ovat olleet koko tarkkailujakson ajan suhteellisen korkeita, eikä tuloksista pysty erottamaan, mikä osuus on peräisin romunkäsittelytoiminnasta tai luontaisesti maaperästä. Alumiini- ja rautapitoisuudet ovat ylittäneet talousvedelle annetut suosituspitoisuudet kaikilla mittauskerroilla havaintopisteessä LRR1 ja pääsääntöisesti myös Kaivo2:ssa. Havaintopisteiden LRR1 ja Kaivo2 näytteet ovat olleet sameita, maaperän koostumuksen vuoksi niissä esiintyy runsaasti hienoainesta ja ennen vuotta 2010 metallipitoisuudet määritettiin suodattamattomista näytteistä. Kuparipitoisuudet tuotantoalueen pohjavedessä ovat luontaista taustapitoisuutta korkeammat (esim. rengaskaivojen keskimääräinen Cu-pitoisuus 14 µg/l, Suomen vesiyhdistys 2005) ja pohjaveden ympäristölaatonormi 20 µg/l ylittyi useimmiten tarkkailujakson 2001-2012 aikana sekä suodatetuissa että suodattamattomissa näytteissä. Talousvesikaivon (Kaivo3) kuparipitoisuudet ovat aina olleet matalat. Sinkkipitoisuuksissa oli havaittavissa vuonna 2008 pitoisuuden nousu havaintopisteissä LRR1 ja Kaivo3, tuolloin pohjaveden ympäristölaatonormi 60 µg/l ylittyi. Tämän jälkeen Zn-pitoisuudet ovat laskeneet ja kaikissa havaintopisteissä viimeisen kolmen vuoden aikana pitoisuudet ovat olleet alle 21 µg/l. Tuotantoalueen pohjaveden lyijypitoisuudet ovat laskeneet kymmenen vuoden aikana, mutta edelleen on havaittu lähellä pohjaveden ympäristölaatonormia 5 µg/l olevia pitoisuuksia. Vuosina 2010-2012 liuenneen lyijyn pitoisuudet Kaivo2:ssa olivat 2-6 µg/l ja LRR1:ssä 1-5 µg/l. Talousvesikaivon (Kaivo3) lyijypitoisuudet ovat olleet alle määritysrajan <0,5-<1 µg/l yhtä kertaa lukuun ottamatta (vuonna 2005 mitattu 15 µg/l). Kaik-

kien havaintopisteiden tinapitoisuudet ovat jääneet määrittämissä rajan alapuolelle vuoden 2001 jälkeen.

Öljyhiilivetyjä ei todettu tarkkailujakson 2002-2012 aikana yhtä poikkeusta lukuun ottamatta. Havaintopisteessä LRR1 todettiin marraskuussa 2011 raskaisiin öljyjakeisiin kuuluvia hiilivetyjä 80 µg/l. Länsi-Uudenmaan vesi ja ympäristö ry:n mukaan on mahdollista, että näytteen korkea humuspitoisuus on antanut virheellisen vasteen määrittäksessä. Seuraavassa näytteenotossa toukuussa 2012 ei öljyhiilivetyjä todettu.

Haihtuvista orgaanisista yhdisteistä (VOC) todettiin tarkkailujakson 2007-2012 aikana havaintopisteissä Kaivo2 ja Kaivo3 heksaania ja metyyli-syklopentaania marraskuun 2007 näytteenotossa sekä pienet pitoisuudet kloroformia talousvesikaivossa (Kaivo3) vuosina 2008, 2010 ja 2012. Todennäköisesti todetut yhdisteet eivät ole peräisin romuttamon prosesseista.

Polysyklisistä aromaattisista yhdisteistä (PAH) todettiin tarkkailujakson 2007-2012 aikana havaintopisteissä LRR1 ja Kaivo2 pienet pitoisuudet naftenia vuosina 2009 ja 2010. Lisäksi marraskuussa 2009 Kaivo2:ssa todettiin pienet pitoisuudet asenaftenia ja fluoreenia. Yhdisteet voivat olla peräisin alueella käsitellyistä öljytuotteista. Talousvesikaivossa ei todettu kertaakaan PAH-yhdisteitä.

Lähin pintavesialue, Lehmijärvi, sijaitsee yli kilometrin päässä kiinteistöstä koilliseen.

Häiriintyvät kohteet

Lähin asuinrakennus on noin 200 m etäisyydellä (toiminnanharjoittajan oma asunto) ja lähimmät ulkopuoliset naapurit ovat noin 250 – 300 m etäisyydellä koilliseen ja länteen.

Melu, liikenne ja muu kuormitus alueella

Laitosalueen ohi kulkevalla sorapintaisella Kydönpellontiellä on erittäin vähän liikennettä ja läheisellä Lehmijärventiellä on melko vähän liikennettä.

Laitosalueen itäpuolelle on 2000-luvulla rakennettu vilkkaasti liikennöity moottoritie, josta aiheutuu jonkin verran meluhaittaa lähialueelle. Moottoritietä ei ole näkyvyyttä laitokselle tien varrelle rakennettujen vallien vuoksi.

LAITOKSEN TOIMINTA JA TOIMINNAN MUUTOKSET

Yleiskuvaus toiminnasta

Lehmijärven Romu ja Rauta Oy jalostaa sekalaisesta kaapeli- ja rautaromusta raaka-ainetta teollisuuden käyttöön. Hakemus sisältää tavanomaisen romuliiketoiminnan lisäksi kaapeliromun käsittelyn granuloimalla.

Laitoksen toiminta-aika on ympärivuotisesti arkipäivisin klo 07-16, ja siellä työskentelee päivittäin 3-5 henkilöä.

Lupamääräysten tarkastamista koskevan hakemuksen mukaan laitos käsittelee kaapeliromua noin 1000 t/vuosi ja rautaromua noin 2000 t/vuosi.

Laitoskiinteistöllä on kaksi 300 m²:n suuruista hallia, joista toisessa hallissa on mm. kaapeliromun sulatus/polttuuni ja granuloitavan kaapelin esimurskain ja toisessa hallissa on kaapelien murskaus/granulointilaite, huoltohalli ja toimisto. Lyijykaapelia ei ole sulatettu vuoden 2002 jälkeen eikä sulatus/polttuunia tulla hakijan mukaan käyttämään. Granulointihalli on rakennettu vuonna 2003, koska vanha halli tuhoutui tulipalossa vuonna 2002. Hallien lattia on betonia. Kiinteistöllä on sulatus/polttuunihallin länsipäädyssä katetussa tilassa maanpäällinen öljysäiliö (2 m³), joka on kaksivaippainen ja jossa varastoidaan trukkien polttoainetta. Öljysäiliön varastointi, täyttö ja ajoneuvojen tankkaus tapahtuvat "asfalttimakkaran" rajaaman jakelualueen sisäpuolella tiiviin asfalttibetonin päällä, jonka alapuolella on hallin betonilaatta.

Käsittelemätöntä kaapelia ja rautaromua varastoidaan piha-alueella. Autonromuja tai akkuja ei ole vastaanotettu tai varastoitu kiinteistöllä missään vaiheessa toimintaa. Piha-alue on asfaltoitu kahdessa erässä vuosien 2010 ja 2011 aikana.

Laitoksen nykyisestä toiminnasta aiheutuvaksi liikenteen määräksi on arvioitu noin 10 kuorma-autoa viikossa. Lisäksi alueelle on henkilö- ja pakettiautoliikennettä. Liikenne tapahtuu pääasiassa arkisin klo 7-16. Viikonloppuisin liikenne on satunnaista.

Käsitellyt jätteet

Lyijykaapelia ei ole markkinatilanteesta johtuen käsitelty sulattamalla vuoden 2002 jälkeen. Lyijykaapelia otetaan vastaan enintään 200 t vuodessa.

Tinajätettä otetaan vastaan noin 5 t vuodessa. Jätettä ei käsitellä laitoksella, vaan se kuljetetaan sellaisenaan yrityksille, joiden ympäristöluvassa tinajätteen vastaanotto on sallittua.

Rasvakaapelia (lyijy- ja eristepäällysteinen kuparikaapeli) otetaan vastaan kaapelitehtailta ja puhelinlaitoksilta vaihtelevasti noin 50 – 100 t vuodessa. Nykyään kaapelia ei käsitellä laitoksella, sillä sen määrä markkinoilla on pienentynyt. Vastaanotettava rasvakaapeli viedään suoraan jatkojalostukseen.

Kuparikaapelia otetaan vastaan noin 400 t vuodessa. Kaapeli käsitellään mekaanisesti granuloimalla ja käsittelyn seurauksena valmistuu kuparirouhetta noin 200 t vuodessa ja muovirouhetta noin 200 t vuodessa.

Alumiinikaapelia otetaan vastaan noin 30 t vuodessa. Kaapeli käsitellään granuloimalla tai myydään sellaisenaan.

Rautaromua otettiin vastaan vuonna 2012 noin 130 t. Toiminnanharjoittajan mukaan suurin osa vastaanotetusta metallista kuljetettiin suoraan noutokohdeesta metallina hyödynnettäväksi. Laitosalueelle tuotu rautaromu lajitellaan ja saatetaan paloitella polttoleikkaamalla. Polttoleikkaamisen määrä on viime vuosina vähentynyt, sillä polttoleikkaaminen ei ole ollut taloudellisesti kannattavaa vaan metalli on toimitettu eteenpäin sellaisenaan. Metalliromu toimitetaan teollisuuden raaka-aineeksi. Romua on varastossa kerrallaan noin 100 t.

Teräslankakaapelia päätyy laitokselle noin 10 t vuodessa, ja se toimitetaan kaatopaikalle.

Kaapelin käsittelyprosessi

Kaapeleiden käsittely tapahtuu halleissa.

Granulointiprosessissa kaapeli ensin esimurskataan noin 10 cm pätkiksi, jonka jälkeen se jauhetaan granulointilaitteistolla pieneksi murskeeksi. Murskeesta erotellaan muovi- ja metallijae toisistaan tärypöydällä. Metallijae toimitetaan jatkojalostukseen ja muovi mahdollisuuksien mukaan hyötykäyttöön. Viime vuosina muovirouheen kysyntä on ollut pientä, ja muovirouhe on toimitettu Munkkaan jäteasemalle.

Energiankulutus

Laitoksella käytetään kevyttä polttoöljyä trukkien ja muiden työkonoiden polttoaineena. Öljyä kului vuonna 2012 noin 1800–1900 litraa.

Laitoksen polttoöljysäiliö on kooltaan 2 m³ ja se on varustettu 100 %:lla valuma-altaalla. Säiliö on otettu uutena käyttöön vuonna 2008. Vanha 4,1 m³:n säiliö on mennyt jatkojalostukseen.

Halleissa on sähköllä toimiva säteilylämmitys. Sähkönkulutus on noin 100 000 kWh vuodessa.

HAKIJAN KUVAUS YMPÄRISTÖKUORMITUKSESTA JA YMPÄRISTÖVAIKUTUKSISTA SEKÄ NIIDEN VÄHENTÄMISESTÄ

Jätevedet ja päästöt vesiin ja viemäriin

Laitoksen tuotantoprosesseissa ei käytetä vettä, vaan vettä kuluu ainoastaan saniteetti- ja kasteluvetenä. Vesi otetaan läheisestä kaivosta. Jätevesiä syntyy noin 0,2 m³ vuorokaudessa ja ne kerätään 5 m³:n umpisäiliöön. Umpisäiliö tyhjennetään säännöllisesti.

Pilaantuneiden maiden kunnostus ja asfaltointi on tehty piha-alueella kaksivaiheisesti vuosien 2010 ja 2011 aikana. Piha-alueen hulevedet johdetaan kolmen keruukaivon kautta kiinteistön pohjoisreunalla sijaitsevaan I-luokan öljynerottimeen, josta vedet johdetaan pohjoispuoliseen ojaan. Öljynerotin on

asennettu vuonna 2010. Öljynerotin tyhjennetään kerran vuodessa, ja samalla tarkastetaan sen kunto.

Päästöt ilmaan

Toiminnanharjoittajan mukaan tällä hetkellä toiminnasta ei aiheudu päästöjä ilmaan, sillä kaapelijätteen poltto- ja sulatusuunia ei enää käytetä.

Melu ja värinä

Toiminnanharjoittajan mukaan laitoksen toiminnasta aiheutuu melua lähinnä ulkovarastoalueilla tapahtuvan metallitavaran lastin purkauksen ja lastauksen yhteydessä. Kaapelien murskaus tapahtuu hallin sisällä. Toiminnanharjoittajan mukaan laitoksen toiminnasta ei aiheudu laitosalueen ulkopuolella häiriintyvissä kohteissa yli 55 dB:n melutasoa (Leq). Laitoksella ei ole toimintaa yöllä.

Päästöt maaperään

Purkumateriaalin ja metallin varastointi sekä lajittelu tapahtuivat vuoteen 2010 saakka maapohjalla. Nykyisin kiinteistön reuna-alueita ja koillisnurkkaa lukuun ottamatta koko piha-alue on asfaltoitu. Purkumateriaalin ja metallin ulkovarastointi tapahtuu asfaltoidulla alueella.

Kiinteistöllä ei varastoida pesemätöntä öljyä tai kemikaaleja sisältänyttä metalliromua.

Kiinteistöllä syntyvät jätteet ja niiden käsittely

Toiminnasta syntyviä jätteitä ovat normaali yhdyskuntajäte, sekajäte sisältäen mm. pahvia ja pieniä määriä puutavaraa. Muualta tulleiden rauta- ja romukuormien mukana tulee teollisuuden sekajätettä, joka toimitetaan Munkkaan jäteasemalle. Lisäksi koneiden ja laitteiden huolloissa ja korjauksissa muodostuu jätteitä, kuten jäteöljyä, akkuja ja jäähdytinnesteitä.

Jätelaji	Määrä ja varastointitapa	Toimituspaikka ja -tiheys
Sekajäte	kannellinen vaihtolava	toimitetaan itse Munkkaan jäteasemalle
Käsitlemätön puujäte kuormalavoista	noin 20 t/a	henkilökunnalle polttopuuksi
Käsitelty puujäte	noin 20 t/a	toimitetaan itse Munkkaan jäteasemalle
Pahvijäte	noin 5 t/a	toimitetaan itse Karjaan keräyspisteeseen
Jäteöljy	noin 400 l/a, varastoidaan 1	Ekokem, joka toinen vuosi

	m ³ :n säiliössä sisällä hallissa	
Akut	noin 50 kg/a, varastoidaan sisällä hallissa	toimitetaan vaarallisten jätteiden keräyspisteeseen

Kaapelin murskauksesta jäävä muovirouhe on toimitettu Munkkaan jäteasemalle, mutta toiminnanharjoittaja esittää, että muovirouheelle haetaan/kysellään hyöty-/uusiokäyttöä.

HAKIJAN KUVAUS LAITOKSEN TOIMINNAN JA SEN VAIKUTUSTEN TARKKAILUSTA

Toiminnassa tarkkaillaan ja pidetään kirjaa mm. vaarallisten jätteiden määrästä, jatkojalostukseen toimitettavista jakeista, huoltotoimenpiteistä ja häiriötilanteista. Laitoksen tuotantotiedoista pidetään kirjaa.

Laitoksen pohjaveden tilaa on tarkkailtu säännöllisesti vuodesta 1999 lähtien kolmesta havaintopisteestä (LRR1, Kaivo2 ja Kaivo3). Vuosina 2005-2012 Lehmijärven Romu ja Rauta Oy:n pohjavesiseurannan tulokset on käsitelty myös osana Lohjanharjun pohjavesien yhteistarkkailua.

Vuosina 1999-2007 (toukokuu) vesinäytteistä on analysoitu: pH, sähkönjohtavuus, metalleista alumiini, kupari, rauta, lyijy, tina ja sinkki, öljyt ja rasvat sekä vuodesta 2002 lähtien öljyhiilivetyindeksi.

Vuoden 2007 marraskuusta lähtien vesinäytteistä on analysoitu: pH, sähkönjohtavuus, sameus, hapettavuus (COD_{Mn}), kloridi, metalleista alumiini, kupari, rauta, lyijy, tina ja sinkki, öljyhiilivedyt (C₁₀-C₄₀), VOC-yhdisteet, PAH-yhdisteet sekä kentällä lämpötila. Lisäksi näytteiden ulkonäkö ja haju on arvioitu aistinvaraisesti.

Toiminnanharjoittaja on esittänyt hakemuksessaan, että pohjaveden tarkkailuohjelma päivitetäisiin pohjaveden tarkkailuraportissa vuosilta 2001-2012 esitetyn mukaisesti (Länsi-Uudenmaan vesi ja ympäristö ry, Tutkimusraportti 355/2012, 8.11.2012).

Tutkimusraportissa 8.11.2012 on Lehmijärven Romu ja Rauta Oy:n toiminnan tarkkailuun ehdotettu lisättäväksi yksi pintaveden havaintopiste (Pinta1) öljynerotuskaivon purkuojaan ja yksi uusi pohjaveden havaintopiste toimintalueen luoteispuolelle. Havaintopisteen Kaivo 2:n tarkkailua on ehdotettu jatkettavaksi kerran vuodessa toukokuussa, mikäli kaivoa käytetään säännöllisesti. Jos Kaivo2:n käyttö loppuu kokonaan, niin tarkkailu esitetään lopetettavaksi edellyttäen, että uudesta havaintoputkesta saadaan edustavat näytteet. Havaintopiste LRR1 ehdotetaan jätettäväksi pois tarkkailusta putken huonokuntoisuuden takia. Talousvesikaivosta Kaivo3 ehdotetaan otettavaksi näytteitä joka kolmas vuosi ja pisteestä Pinta1 (öljynerottimen jälkeen) kerran vuodessa marraskuussa. Uudesta pohjavesiputkesta ehdotetaan otettavaksi näytteet kahdesti vuodessa toukokuussa ja marraskuussa. Näytteistä ehdotetaan analysoitaviksi ulkonäkö, haju, lämpötila, sameus, pH, sähkönjohtavuus, sulfaatti, happi, COD_{Mn} tai TOC, liukoiset metallit (Al, Cd, Co, Cr, Cu, Fe, Mo, Ni,

Pb, Sn, Zn), öljyhiilivedyt ja PAH-yhdisteet. Tarkkailusta ehdotetaan poistettavaksi VOC-yhdisteiden ja kloridin määritykset. PAH-yhdisteiden ja öljyhiilivetyjen määrittämistä ei ehdoteta tehtäväksi enää kaikista havaintopisteistä, vaan ainoastaan uudesta pohjavesiputkesta ja pintaveden havaintopisteestä.

Toiminnanharjoittaja on 26.4.2013 päivätyllä kirjeellään pyytänyt harkitsemaan, josko uusi pohjavesiputki voitaisiin sittenkin jättää käytännöllisistä ja kustannuksellisista syistä asentamatta ja jatkaa tarvittavaa tarkkailua edelleen Kaivo2:sta.

HAKIJAN KUVAUS RISKINARVIOINNISTA JA ONNETTOMUUS- JA HÄIRIÖTILANTEIDEN HALLINNASTA

Toiminnanharjoittajan mukaan laitoksen todennäköisimmät onnettomuusriskit ovat tulipalo sekä vähäiset öljy- tai polttoainevuodot.

Koneiden tankkaukseen käytettävän polttoaineen säiliö on kaksivaippainen. Katos-/hallirakennuksen sisälle sen länsipäätyyn on vuonna 2011 kunnostettu johtavan ympäristötarkastajan 4.2.2011 § 1 antaman viranhaltijapäätöksen mukaisesti tankkauspiste. Öljyvahinkojen varalta paikalla on turvetta imeytysaineeksi.

Alue on aidattu ja vartiointiliike käy paikalla säännöllisesti.

PARAS KÄYTTÖKELPOINEN TEKNIikka JA ENERGIATEHOKKUUS

Kaapelien granulointi suoritetaan tanskalaisella Eldanin laitteistolla, joka on hankittu vuonna 2002. Laitteisto edustaa toiminnanharjoittajan mukaan paras- ta tekniikkaa, joka on pienille laitoksille teknis/taloudellisesti mahdollista.

TOIMINNANHARJOITTAJAN ESITYS LUPAMÄÄRÄYSTEN TARKISTAMISEKSI

Hakija esittää muutoksia lupamääräyksiin, jotka koskevat pohjaveden laadun- tarkkailua. Lisäksi hakija on 22.10.2013 ilmoittanut, ettei kaapeliromun sulatu- suunia enää käytetä ja esittää kaapelijätteen sulatusuunia koskevien lupa- määräysten jättämistä pois lupakäsittelystä.

Toiminnanharjoittaja on ilmoittanut, että mikäli poltto-/sulatusuunille tulee tule- vaisuudessa tarvetta, ilmoitetaan siitä välittömästi ympäristöviranomaiselle ja haetaan toiminnalle asianmukaista lupaa.

HAKEMUKSEN KÄSITTELY

Hakemuksen täydennykset

Lupahakemusta on täydennetty 15.1.2013, 9.10.2013 ja 22.10.2013.

Hakemuksesta tiedottaminen

Hakemuksesta on kuulutettu Lohjan kaupungin ilmoitustaululla 4.2.2013 – 6.3.2013 ja Länsi-Uusimaa -lehdessä on ilmoitettu kuulutuksesta 4.2.2013 (YsL 38 § mom 1).

Laitoksen naapureille on toimitettu tieto hakemuksesta erityistiedoksiäntona (YsL 38 § mom 2).

Lausunnot

Hakemuksesta on pyydetty lausunto Uudenmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukselta.

Uudenmaan ELY-keskus esittää lausunnossaan 15.4.2013 seuraavaa:

”ELY-keskus toteaa, että lyijyn sulatusuunin kunto tulee tarkistaa ennen sen käyttöönottoa. Vuonna 2001 tehdyissä hiukkas-, lyijy- ja kuparimittauksissa laitteiston pölypitoisuudeksi mitattiin $81 \text{ mg/m}^3\text{n}$, joka ylitti silloisen luvanmukaisen raja-arvon $20 \text{ mg/m}^3\text{n}$. Asiakirjoista ja edellisestä lupapäätöksestä ei tarkoin ilmene, toimiiko poltto- ja sulatusuunin pölynpoistolaitteisto asianmukaisesti, jos se otetaan uudelleen käyttöön. ELY-keskuksen näkemys on, että laitteiston kunnosta tulee pyytää selvitys lupaharkintaa varten.

Myös pihan öljynerottimesta, asfaltoinnista ja suojakalvosta tulee hakijalta pyytää tarkat asennus/rakenne- ja materiaalitiedot, jos niitä ei ole aiemmin toimitettu kunnan ympäristönsuojeluviranomaiselle.

ELY-keskus pitää hakemuksessa esitettyä vesien tarkkailuohjelmaa hyvänä huomautuksella, että Kaivo2 pidetään toistaiseksi mukana tarkkailussa. Jos kaivosta ei jatkossa oteta vettä ja uudesta pohjavesiputkesta saadaan hyvin vesinäytteitä, niin pisteen Kaivo2 vesi tutkitaan joka kolmas vuosi.

Ympäristölupapäätös ja tarkkailutulokset pyydetään toimittamaan tiedoksi Uudenmaan ELY-keskuksen ympäristö ja luonnonvarat vastuualueelle.”

Muistutukset ja mielipiteet

Hakemuksen johdosta ei jätetty yhtään muistutusta.

Hakijan kuuleminen ja vastine

Luvan hakijalle on varattu tilaisuus vastineen antamiseen 15.4.2013 päivätyllä kirjeellä.

Hakija toteaa 26.4.2013 päivätyssä vastineessaan mm. seuraavaa:

”Olemme pyytäneet pohjaveden tarkkailuohjelmaan päivitystä tarkkailukertojen määrän harventamiseksi, koska mitään hälyttävää ei ole ilmennyt aiemmin, ja myös kulujen pienentämiseksi.

Kaivo 2:n vettä käytetään lähinnä kesäisin kukkien ja istutuslaatikoissa olevien tomaattien kasteluun sekä taukotuvassa olevan WC:n käyttöön. Ns. kahvi ja juomavesi tuodaan kanisterissa kotoa.

Toivoisimme, ettei uutta havaintoputkea tarvitsisi asentaa paikkaan, johon sitä on suunniteltu. Kyseisellä alueella varastoidaan isokokoista tavaraa, jota siirrellään nosturiautolla ja trukilla, ja näin ollen putki on vaarassa rikkoontua esim. talvella. Keväisin lumen sulaessa tavaroiden joukosta saattaa liikahtaa isompia tavaroita havaintoputken suuntaan. Tälle reunalle on myös tarkoitus rakentaa uusi, pysyvä korkea aita, kun ehditään.

Kaivo 2:sta on matkaa suunnitellulle uudelle havaintoputkelle n. 50 metriä. Uuden havaintoputken kustannukset tulevat myös meidän maksettavaksemme, joten pyydämme vielä harkitsemaan uuden havaintoputken tarpeellisuutta. Kaivo 2:sta on ennenkin saatu tarvittavat näytteet, josko ne riittäisivät edelleen?

Aikaisemmista kunnostustöistä romuttamollamme on kaikki paperit toimitettu kunnan ympäristöyksikköön ja ELY-keskukselle.”

YMPÄRISTÖ- JA RAKENNUSLAUTAKUNNAN RATKAISU

Lohjan kaupungin ympäristölupaviranomaisena ympäristö- ja rakennuslautakunta on tutkinut Lehmijärven Romu ja Rauta Oy:n hakemuksen ympäristölupaehdojen tarkastamisesta. Ympäristölautakunta päättää muuttaa Lohjan ympäristölautakunnan 4.10.2007 § 269 myöntämän päätöksen lupamääräyksiä seuraavasti:

- päivitetään lupaehdot 1.5, 2.8, 2.9, 5.3 ja 5.4 uuden jätelain (646/2011) mukaisiksi
- muutetaan määräykset 2.2, 2.6, 2.7, 5.2, 6 ja 8
- poistetaan lupaehdot 3.1 ja 3.2
- lisätään uudet lupaehdot 1.6 ja 3.1
- muutetaan lupaehdot 7 lisäämällä uudet lupaehdot 7.1 ja 7.2

Toimintaa on harjoitettava hakemuksen mukaisesti noudattaen lisäksi jäljempänä mainittuja lupamääräyksiä.

Vastaus yksilöityihin vaatimuksiin ja lausuntoihin

Lausunnossa esitetyt vaatimukset on otettu huomioon lupamääräyksistä sekä niiden perusteluista ilmenevällä tavalla.

Lupamääräykset pilaantumisen ehkäisemiseksi

Lehmijärven Romu ja Rauta Oy:n metallijätteen ja romun kierrättämisen lupaehdot ovat kokonaisuudessaan seuraavat:

1. Jätteiden käsittely- ja hyödyntämistoiminta

(YSL 43 §, 45 § ja 46 §, JL 8 §, 12 §, 13 §, 15 §, 29 §, 30 §, 31 § ja 120 §, VNA 179/2012, NaapL 17 §, VNP 993/1992)

1.1 Lehmijärven Romu ja Rauta Oy saa lajitella, granuloida ja paloitella purkumateriaaleja uusioraaka-aineeksi. Tässä toiminnassa yhtiö saa välivarastoida ja lajitella rauta- ja kaapeliromua Kydönpellontiellä sijaitsevalla kiinteistöllään enintään 3500 t vuodessa. Kerrallaan alueella saa varastoida metallijätettä enintään 2000 t.

1.2 Laitoksen toiminta-aika on arkipäivisin ma – pe klo 7.00 – 18.00, jolloin laitoksella voidaan harjoittaa melua aiheuttavaa toimintaa kuten kuormien purkua, lastausta ja metallin käsittelyä. Melua aiheuttamaton toiminta kuten tarkastuskäynnit laitosalueella, lavojen vaihto (ilman kuorman purkua) tai muu vastaava toiminta on sallittua myös varsinaisen toiminta-ajan ulkopuolella.

1.3 Laitokselle ei saa tuoda käsiteltäväksi tai välivarastoitavaksi romuajoneuvoja tai muita vaarallisia jätteitä (ongelmajätteitä), kuten PCB:tä tai asbestia sisältäviä purkujätteitä eikä puhdistamattomia öljy- tai kemikaalisäiliöitä. Säiliöitä ei saa pestä kiinteistöllä.

Mikäli alueelle tuodaan jätettä, jonka vastaanottoa ei ole tässä luvassa sallittu, on jäte viipymättä toimitettava laitokseen, jonka ympäristöluvassa tällaisen jätteen vastaanotto on hyväksytty tai jäte on palautettava sen haltijalle.

1.4 Hyötykäyttökelpoiset jätteet on kerättävä erilleen ja toimitettava hyödynnettäväksi asianmukaiseen käsittelyyn. Vain hyötykäyttöön kelpaamattomat jätteet voidaan toimittaa kaatopaikalle, mikäli ne eivät ole vaarallisiksi jätteiksi (ongelmajätteiksi) luokiteltavia aineita.

1.5 Toiminnassa syntyvää muovirouhetta saa luovuttaa vain jätelain 29 §:ssä tarkoitetulle vastaanottajalle. Mikäli muovirouhetta toimitetaan hyötykäyttöön, on toimituspaikoista pidettävä kirjaa ja ne on esitettävä vuosiraportin yhteydessä.

1.6 Toiminnanharjoittajan on esitettävä lupaviranomaiselle 28.2.2014 mennessä jätelain 120 §:n mukainen suunnitelma jätteen käsittelyn seurannan ja tarkkailun järjestämisestä.

2. Jätteiden ja kemikaalien varastointia koskevat määräykset

(YSL 7 §, 8 §, 43 §, 45 § ja 46 §, JL 12 §, 13 §, 14 §, 15 §, 16 §, 29 §, 120 § ja 121 §, VNA 179/2012, VNA 331/2013)

2.1 Erilaiset jätejakeet on varastoitava omissa kasoissaan niin, etteivät ne sekoitu toisiinsa. Varastoinnin on tapahduttava siisteissä pinoissa tai nipuissa siten, että alueella pystyy liikkumaan toiminnassa käytettävillä ajoneuvoilla ja koneilla. Käsitellyt jätteet on toimitettava edelleen hyödynnettäviksi niin usein, ettei laitosalueelle muodostu pysyviä varastokasoja, kuitenkin vähintään 3 vuoden välein.

2.2 Laitoksen alueella olevia tavaroita ja jätteitä on varastoitava ja käsiteltävä siten, ettei niistä aiheudu epäsiisteyttä, roskaantumista tai pilaantumisvaaraa maaperälle, pinta- tai pohjavesille eikä muutakaan haittaa ympäristölle.

Romun käsittely- ja varastointialueiden on oltava päällystettyjä. Sadevedet tulee johtaa riittävän kokoiseksi mitoitettujen ja riittävän tehokkaiden hiekanerottimen ja öljynerotimen kautta. Öljynerotin on varustettava hälyttävällä öljytilan pinnan mittauksella ja öljynerotimen jälkeen on oltava näytteenotto- ja sulkuventtiilikaivo.

2.3 Vaaralliset nestemäiset jätteet, kemikaalit ja öljyt tulee varastoida ja säilyttää kiinteistöllä siten, että niiden pääsy maaperään tai ympäristöön on estetty. Polttonesteiden ja kemikaalien säilytykseen käytettäviin säiliöihin tai astioihin tulee merkitä, mitä kemikaalia säiliö tai astia sisältää. Kemikaalisäiliöt ja suojaaltaat on sijoitettava siten, että niiden kunto voidaan todeta esteettömästi ja mahdolliset vuodot havaita nopeasti. Säiliöiden ja suojarakenteiden kuntoa on tarkkailtava säännöllisesti.

2.4 Sisätiloissa säilytettävät kemikaalit ja öljyt tulee säilyttää varastossa, jossa on tiivis ja näitä aineita kestävällä pinnoitteella päällystetty lattia ja joka on varustettu kynnyksin, ritiläkouruin tai lattiakaadoin tai kemikaalit ja öljyt säilytetään kaksoisvaipallisessa säiliössä tai erillisessä suoja-altaassa, jonka tilavuus on vähintään sama kuin suurimman suoja-altaaseen sijoitetun kemikaalisäiliön tilavuus. Kemikaalivarastossa ei saa olla viemäriin johtavia lattiakaivoja.

Ulkotiloissa polttonesteet ja kemikaalit tulee säilyttää kaksoisvaipallisissa säiliöissä tai siten, että astiat on sijoitettu maan päälle, katokselliseen, reunukselliseen ja pinnaltaan tiivistettyyn suoja-altaaseen. Suoja-altaan on oltava tilavuudeltaan vähintään 100 % alueelle sijoitettavien astioiden ja säiliöiden yhteenlasketusta tilavuudesta. Kaksoisvaipalliseksi säiliöksi katsotaan sellainen säiliö, jossa kaksoisvaipallinen seinämä ympäröi säiliötä kokonaisuudessaan.

2.5 Tankkaukseen käytettävä polttoöljy tulee säilyttää kaksoisvaipallisessa säiliössä tai siten, että säiliö on sijoitettu katokselliseen, reunukselliseen ja nestetiiviiseen suoja-altaaseen. Suoja-altaan on oltava tilavuudeltaan vähintään 1,1 kertainen säiliön tilavuuteen nähden. Öljysäiliön täyttöputken pää tulee asentaa täyttökaukaloon, jonka tilavuus on 1,5 kertaa säiliöauton letkun tilavuus. Polttoöljysäiliöissä tulee olla asianmukaiset valvonta- ja hälytyslaitteet kuten ylitäytönestolaite ja lapon esto.

Polttoöljysäiliön täyttöpaikan ja kuljetusastioissa kuljetettavien öljyjen ja kemikaalien lastauspaikkojen alustojen tulee olla muotoiltu siten, että astioiden mahdollisesti rikkoutuessa aiheutuvat vuodot voidaan kerätä talteen.

2.6 Polttonesteiden jakelualueen tulee olla pinnoitettu kulutusta kestäväällä, tasisella ja helposti puhtaana pidettävällä kestopinnoitteella, ja sen tulee olla varustettu kahdella tiivistyskerroksella. Vuodot maaperään jakelulaitteiden korokkeiden alta on estettävä. Jakelualueen tulee ulottua vähintään 3 m:n etäisyydelle jakelulaitteista. Tankkaussäiliöllä tulee olla törmäyssuoja.

Alueen kaadot on järjestettävä siten, ettei jakelualueelle kerry sade- tai sulamisvesiä. Täyttöpaikan tulee olla sellainen, että mahdollisen vuodon sattuessa öljy saadaan kerätyksi talteen. Tankkauspisteen asianmukaista kuntoa ja siisteyttä tulee valvoa päivittäin.

2.7 Maanpäälliset polttonestesäiliöt putkivetoineen, suojarakenteineen ja hälytyslaitteineen on tarkastutettava Turvatekniikan keskuksen (TUKES) hyväksymällä ja rekisteröimällä tarkastusliikkeellä tarkastusliikkeen suositusten mukaisesti, kuitenkin vähintään kerran kymmenessä vuodessa. Tarkastuspöytäkirjan jäljennös tulee toimittaa välittömästi paloviranomaiselle ja ympäristönsuojeluviranomaiselle tiedoksi. Lisäksi toiminnanharjoittajan on säännöllisesti itse tarkkailtava öljy- ja kemikaalisäiliöiden ja niiden suojarakenteiden kuntoa sekä testattava valvonta- ja hälytyslaitteiden toiminta vähintään kerran vuodessa.

2.8 Erilaiset vaaralliset jätteet (ongelmajätteet) on kerättävä ja pidettävä erillään toisistaan ja muista jätteistä.

Vaarallisten jätteiden (ongelmajätteiden) säilytyspaikka tulee olla erillinen kaattu ja suoja-altaalla varustettu lukittava tai valvottu tila tai sellaiset kaapit ja astiat (keräyspiste), josta jätettä ei voi vapaasti poistaa. Kutakin keräyspisteeseen toimitettavaa vaarallisen jätteen lajia (ongelmajätelajia) varten tulee olla erillinen selvästi merkitty keräysastia.

2.9 Kaikki vaaralliset jätteet (ongelmajätteet), kuten öljyjäte, akut, paristot, loistelamput tai painekyllästetty puu on toimitettava vähintään kerran vuodessa käsiteltäväksi laitokseen, jonka ympäristöluvassa on hyväksytty kyseisen jätteen vastaanotto.

Kiinteistöllä syntyvien ja varastoitavien sekä eteenpäin toimitettavien vaarallisten jätteiden (ongelmajätteiden) määrästä on pidettävä kirjanpitoa. Kirjanpito tulee olla tarvittaessa viranomaisen nähtävillä. Kuitit ja siirtoasiakirjat vaarallisten jätteiden (ongelmajätteiden) eteenpäin toimittamisesta on säilytettävä vähintään kolme vuotta.

3. Päästöt ilmaan

(YSL 43 §, 45 §, 46 § ja 108 §, JL 120 §, NaapL 17 §)

3.1 Lyijyn sulatusuunin kunto tulee tarkistaa pätevän asiantuntijan toimesta ja laitteiston kuntoselvitys tulee toimittaa nähtäväksi Lohjan ympäristönsuojeluviranomaiselle mahdollista lupaharkintaa varten, mikäli suunnitellaan poltto- ja sulatusuunin ottamista uudelleen käyttöön.

4. Muiden ympäristöhaittojen estäminen

(YSL 43 §, NaapL 17 § ja 18 §, VNp 993/1992)

4.1 Kiinteistöllä harjoitettava toiminta tulee toteuttaa siten, ettei toiminnasta aiheudu pöly-, melu- ja hajuhaittoja, tai muita haittoja ympäristöön. Mikäli toiminnasta kuitenkin aiheutuu merkittäviä haittoja ympäristölle, tulee toiminnanharjoittajan välittömästi ryhtyä toimiin haittojen poistamiseksi.

4.2 Laitoksen toiminnoista aiheutuva melu ei saa ylittää lähimmällä asutusalueella päivällä klo 7.00 – 22.00 ekvivalenttimelutasoa 55 dB (L_{Aeq}) eikä yöllä klo 22.00 – 7.00 50 dB (L_{Aeq}). Tarvittaessa on lähimmissä melulle alttiissa kohteissa suoritettava melumittaus.

5. Tarkkailu- ja raportointimääräykset

(YSL 43 §, 45 §, 46 § ja 108 §, JL 12 §, 118 §, 119 §, 120§ ja 122 §, VNA 179/2012)

5.1 Laitoksen asianmukaista hoitoa, käyttöä ja toiminnan tarkkailua varten on nimettävä vastuuhenkilö, jonka nimi ja yhteystiedot on ilmoitettava ympäristönsuojeluviranomaiselle. Mikäli vastaavan hoitajan nimi ja/tai yhteystiedot muuttuvat, on muutos saatettava viipymättä tiedoksi edellä mainitulle viranomaiselle.

5.2 Lehmijärven Romu ja Rauta Oy:n tulee tarkkailla alueen pinta- ja pohjaveden laatua 8.11.2012 päivätyn pohjaveden tarkkailuohjelmaehdotuksen mukaisesti noudattaen lisäksi ympäristöluvassa annettuja määräyksiä.

Pintavesitarkkailua tulee suorittaa tuotantoalueen öljynerotuskaivosta ojaan laskettavasta vedestä (Pinta1) ja pohjavesitarkkailua tulee suorittaa tuotantoalueella sijaitsevasta kaivosta (Kaivo2) ja noin 200 metrin etäisyydellä tuotantoalueen pohjoispuolella olevasta talousvesikaivosta (Kaivo3). Sekä pintaveden näytteenotto että näytteenotto Kaivo2:sta tulee toteuttaa kahdesti vuodessa toukokuussa ja marraskuussa. Kaivo 2:n pohjavesinäytteistä tulee analysoida samat laatuparametrit kuin on esitetty analysoitavaksi pintavesinäytteistä. Näytteenotto Kaivo3:sta tulee toteuttaa toukokuussa joka 3. vuosi siten, että seuraavan kerran näytteenotto tapahtuu vuonna 2016. Tarkkailu voidaan suorittaa osana Lohjanharjun pohjavesialueen yhteistarkkailua.

Mittaukset, näytteiden otto, analysointi ja kalibroinnit on suoritettava standardien (CEN, ISO, SFS tai vastaavan tasoinen kansallinen tai kansainvälinen yleisesti käytössä oleva standardi) mukaisesti tai muilla tarkoitukseen sopivilla yleisesti käytössä olevilla viranomaisten hyväksymillä menetelmillä. Tulosten raportoinnissa on esitettävä käytetyt menetelmät ja niiden mittausepävarmuus sekä tulosten edustavuus. Pinta- ja pohjaveden laadunseurantaan liittyvät selvitykset tulee teettää pätevällä asiantuntijalaitoksella.

Pinta- ja pohjaveden tarkkailuraportti on toimitettava Lohjan kaupungin ympäristönsuojeluviranomaiselle ja tiedoksi Uudenmaan ELY-keskuksen Ympäristö ja luonnonvarat –vastualueelle kahden kuukauden kuluessa näytteiden ottamisesta. Tulosraportissa tulee olla graafinen esitys analysoitujen pitoisuuksien vaihtelusta koko pohjaveden tarkkailun ajalta, ja tulosraportissa tulee verrata analysoituja pitoisuuksia talousveden vastaaviin ohjearvoihin, pohjaveden ympäristölaatonormeihin ja aikaisemmin havaittuihin pitoisuuksiin. Vastaavanlainen graafinen esitys ja analysoitujen pitoisuuksien vertailu pintaveden ympäristölaatonormeihin tulee tehdä myös pintaveden tarkkailun osalta. Tulosten tulkinta on tehtävä asiantuntevan tahon toimesta. Mikäli vesinäytteissä todetaan poikkeavia haitta-ainepitoisuuksia, tulee analyysitulokset toimittaa välittömästi Lohjan kaupungin ympäristönsuojeluviranomaiselle.

Mikäli pinta- tai pohjavedessä esiintyy haitallisia aineita, tulee raportissa esittää arvio siitä, mistä haitta-aineet ovat peräisin sekä arvio haitta-aineen aiheuttamasta riskistä. Mikäli tarkkailussa olevista kaivoista ei pystytä saamaan edustavaa pohjavesinäytettä, tulee raportissa olla arvio ongelman syystä, pysyvyydestä ja mahdollisesta havaintokaivon uusimis-/korvaamistarpeesta.

Pinta- ja pohjavesitarkkailusta tulee laatia viiden vuoden välein yhteenvetoraaportti, jossa arvioidaan tarkkailun riittävyttä ja esitetään johtopäätökset toiminnan vaikutuksista pinta- ja pohjaveteen.

Pinta- ja pohjavesien tarkkailuohjelmaa voidaan muuttaa tarvittaessa lupaviranomaisen hyväksymällä tavalla.

5.3 Laitoksen toiminnan ympäristönsuojelun kannalta merkityksellisistä tapahtumista ja toimenpiteistä on pidettävä käyttöpäiväkirjaa. Käyttöpäiväkirjaan on merkittävä mm. lupaehdon 5.4 mukaista raportointia varten tarvittavat tiedot. Käyttöpäiväkirjaan kirjataan myös laitoksen toiminnasta syntyneet jätteet, niiden alkuperä, laatu ja määrä sekä varastointi ja toimittaminen (kuljetusajankohdat, kuljettajat ja käsittelypaikat). Kirjanpitoliedot on säilytettävä kuusi vuotta, ja ne on pyydettyä esitettävä Lohjan kaupungin ympäristöluvan valvontaviranomaiselle.

5.4 Toiminnasta on vuosittain maaliskuun loppuun mennessä toimitettava ympäristönsuojeluviranomaiselle edellistä vuotta koskeva raportti, josta käyvät ilmi mm. seuraavat tiedot:

- laitoksen tuotantotiedot (laatu ja määrä t/a) (toiminnassa syntyneen, kerätyn, varastoidun, välivarastoidun, kuljetetun, hyödynnetyn tai käsitellyn jätteen määrä, laji, laatu, alkuperä ja toimituspaikka)
- tiedot vaarallisten jätteiden (ongelmajätteiden) toimittamisesta
- luettelo muovirouheen vastaanottajista
- pinta- ja pohjavesitarkkailun vuosiyhteenveto
- toteutuneet tai suunnitteilla olevat muutokset toiminnassa
- mitatut, laskennalliset tai arvioidut päästöt ilmaan (t/a) ja päästöjen laskentatavat

- ympäristönsuojelun kannalta merkittävät häiriötilanteet ja onnettomuudet (syy, kestoaika, arvio päästöistä vesiin ja maaperään sekä niiden ympäristövaikutukset ja suoritettut toimenpiteet)

6. Vakuus

(YSL 42 §, 43 §, 43a §, 43b §, 43c § ja 45 §)

Lehmijärven Romu ja Rauta Oy:llä on oltava voimassaoleva 5000 € vakuus tai pankkitakaus tai -talletus varastossa kerrallaan olevien jätteiden asianmukaisen käsittelyn turvaamiseksi sekä alueen siivoamisen varmistamiseksi toiminnan loppuessa. Lupaviranomainen voi tarvittaessa tarkistaa vakuuden suuruutta.

7. Häiriötilanteet ja muut poikkeukselliset tilanteet

(YSL 7 §, 8 §, 43 §, 46 § ja 62 §, YSA 30 §, JL 13 §)

7.1 Määrältään tai laadultaan tavanomaisesta poikkeavia päästöjä aiheuttavista häiriötilanteista, muista vahingoista tai onnettomuuksista, esimerkiksi polttoainevuodoista, on viipymättä ilmoitettava Lohjan ympäristönsuojeluviranomaiselle. Tilanteista, joissa polttoainetta pääsee valumaan ympäristöön, on ilmoitettava myös pelastusviranomaiselle.

7.2 Ympäristöön vahingon tai onnettomuuden seurauksena päässeet öljyt, kemikaalit, vaaralliset jätteet (ongelmajätteet) tai muu ympäristöä kuormittava jäte tai aine on välittömästi kerättävä talteen. Kiinteistölle on varattava vuotojen varalta imeytysainetta.

8. Lupamääräysten tarkistamista koskevaan hakemukseen liitettävät selvitykset

(YSL 43 § ja 46 §)

Ympäristölupamääräysten tarkistamista koskevaan, 30.11.2020 mennessä ympäristölautakunnalle toimitettavaan hakemukseen tulee liittää seuraavat, asiantuntevan tahon laatimat suunnitelmat ja selvitykset:

- pinta- ja pohjavesitarkkailun yhteenvetoraportti, jossa arvioidaan tarkkailun riittävyttä ja esitetään johtopäätökset toiminnan vaikutuksesta pinta- ja pohjaveteen. Raportissa tulee olla graafinen esitys analysoitujen pitoisuuksien vaihtelusta koko pinta- ja pohjaveden tarkkailun ajalta, ja raportissa tulee verrata analysoituja pitoisuuksia pohjaveden osalta talousveden vastaaviin ohjearvoihin, pintaveden osalta pintaveden vastaaviin ympäristölaatunormeihin sekä vastaaviin aikaisemmin havaittuihin pitoisuuksiin. Mikäli pinta- tai pohjavedessä esiintyy haitallisia aineita, tulee raportissa esittää arvio siitä, mistä haitta-aineet ovat peräisin sekä arvio haitta-aineen aiheuttamasta riskistä.

9. Toiminnan lopettaminen

(YSL 43 §, 81 § ja 90 §, JL 12 § ja 13 §, VNA 179/2012, NaapL 17 §)

Toiminnan olennaiseen laajentamiseen tai muuttamiseen on haettava lupa. Toiminnan lopettamisesta, pitkäaikaisesta keskeyttämisestä tai toiminnanharjoittajan vaihtumisesta on ilmoitettava lupaviranomaiselle. Toiminnan lopettamisen jälkeen on toimintaan liittyneet laitteet purettava kiinteistöltä ja alueen maaperän puhtaus varmistettava näytteenotolla. Alueen tutkimista koskeva suunnitelma on esitettävä ympäristönsuojeluviranomaiselle hyväksyttäväksi ennen tutkimusten suorittamista.

RATKAISUN PERUSTELUT

Lupaharkinnan perusteet

Lehmijärven Romu ja Rauta Oy:n Lohjan kaupungin Lehmijärven kylässä sijaitseva romuliike edellyttää ympäristönsuojelulain 28 §:n mukaista ympäristölupaa. Kyseiselle toiminnalle on annettu toistaiseksi voimassaoleva ympäristölupa. Toistaiseksi voimassaolevan ympäristöluvan lupamääräyksiä on ympäristönsuojelulain 55 §:n 2 momentin mukaan määräjain tarkistettava.

Lohjan kaupungin ympäristö- ja rakennuslautakunta katsoo, että kun toimintaa harjoitetaan päätöksessä esitetyllä tavalla ja noudatetaan annettuja määräyksiä, toiminta täyttää ympäristönsuojelulain ja jätelain sekä niiden nojalla annettujen asetusten vaatimukset sekä ne vaatimukset, jotka luonnonsuojelulaissa ja sen nojalla on säädetty.

(YSL 41 §)

Luvan myöntämisen edellytykset

Lohjan ympäristö- ja rakennuslautakunta katsoo, että toimittaessa tämän päätöksen mukaisesti romuliikkeen toiminnasta ei aiheudu terveyshaittaa, merkittävää muuta ympäristön pilaantumista tai sen vaaraa, maaperän tai pohjaveden pilaantumisen vaaraa, erityisten luonnonolosuhteiden huonontumista taikka vedenhankinnan tai yleiseltä kannalta tärkeän muun käyttömahdollisuuden vaarantumista toiminnan vaikutusalueella eikä eräistä naapuruussuhteista annetun lain 17 §:n 1 momentissa tarkoitettua kohtuutonta rasiutusta naapureille. Määräyksiä annettaessa on otettu huomioon toiminnan aiheuttama pilaantumisen todennäköisyys ja onnettomuusriski sekä alueen kaavamääräykset.

(YSL 42 §)

Lupamääräysten yksilöidyt perustelut

Ympäristönsuojelulain 43 §:n mukaan lupamääräyksiä annettaessa on otettava huomioon toiminnan luonne, sen alueen ominaisuudet, jolla toiminnan vaikutus ilmenee, toiminnan vaikutus ympäristöön kokonaisuutena, pilaantumisen ehkäisemiseksi tarkoitettujen toimien merkitys ympäristön kokonaisuuden kannalta sekä tekniset ja taloudelliset mahdollisuudet toteuttaa nämä toimet. Päästöjen ehkäisemistä ja rajoittamista koskevien lupamääräysten tulee perustua parhaaseen käyttökelpoiseen tekniikkaan. Lisäksi on tarpeen mukaan otettava huomioon energian ja materiaalien käytön tehokkuus sekä varautuminen onnettomuuksien ehkäisemiseen ja niiden seurausten rajoittamiseen.

Ympäristönsuojelulain 45 §:n mukaan jätteen laitos- tai ammattimaista hyödyntämistä koskeva lupa voidaan rajoittaa tietynlaisen jätteen käsittelyyn tai hyödyntämiseen. (Määräykset 1.1 ja 1.3)

Jäteasetuksen 10 §:n mukaan jätteiden kuormaus ja kuljetus on järjestettävä siten, että niistä aiheutuva melu ja muu häiriö ympäristölle jäävät mahdollisimman vähäisiksi. (Määräys 1.2)

Lähimmälle asuinkiinteistölle aiheutuvan kohtuuttoman haitan estämiseksi sekä ympäristö- ja terveyshaittojen ehkäisemiseksi on tarpeen rajoittaa toiminta-aikaa ja toiminnasta aiheutuvaa melua. Valtioneuvoston päätöksessä melutason ohjearvoista (VNp 993/1992) on asumiseen käytettävillä alueilla ohjeena, että melutaso ei saa päivällä (klo 7-22) ylittää ulkona melun A-painotetun ekvivalenttitason (L_{Aeq}) ohjearvoa 55 dB eikä yöllä (klo 22-7) 50 dB. Tarvittaessa melu on mitattava. Melua arvioitaessa otetaan huomioon laitosalueella tapahtuva toiminta mukaan lukien laitosalueella liikkuvien koneiden ja laitteiden aiheuttama melu. (Määräys 1.2, 4.2)

Tuotavan jätemateriaalin laatua valvoo alueen henkilökunta. Jos laitosalueelle tuodaan jätettä, jonka vastaanottoa ei ole hyväksytty ympäristöluvassa, on luvan saaja jätelain 29 §:n perusteella velvollinen, jos kuormaa ei jätelain 31 §:n mukaan palauteta takaisin, toimittamaan jätteen asianmukaiseen käsittelypaikkaan. (Määräykset 1.3)

Jätelain 8 §:n mukaan jäte on hyödynnettävä, jos se on teknisesti mahdollista ja jos siitä ei aiheudu kohtuuttomia lisäkustannuksia verrattuna muulla tavoin järjestettyyn jätehuoltoon. Ensisijaisesti on pyrittävä hyödyntämään jätteen sisältämä aine ja toissijaisesti sen sisältämä energia. (Määräys 1.4)

Jätelain 29 §:n mukaan jätteen saa luovuttaa vain sille, jolla on: 1) 11 luvun mukaisen jätehuoltorekisteriin hyväksymisen tai merkitsemisen perusteella oikeus ottaa vastaan kyseistä jätettä; tai 2) ympäristönsuojelulain mukaisen ympäristöluvan tai saman lain mukaisen ympäristönsuojelun tietojärjestelmään rekisteröinnin perusteella oikeus ottaa vastaan kyseistä jätettä. Jätteen saa luovuttaa myös vastaanottajalle, jolta ei edellytetä 1 momentissa tarkoitettua hyväksymistä, merkitsemistä, ympäristölupaa tai rekisteröintiä, jos tällä on riittävä asiantuntemus sekä taloudelliset ja tekniset valmiudet jätehuollon järjestämiseen. (Määräys 1.5)

Jätelain 120 §:n 2 momentin nojalla ympäristöluvanvaraisen jätteen käsittelytoiminnan harjoittajan on esitettävä lupaviranomaiselle suunnitelma jätteen käsittelyn seurannan ja tarkkailun järjestämisestä. Suunnitelmaan on jäteasetuksen 25 §:n mukaan sisällytettävä tiedot käsiteltäviksi hyväksyttävistä jätteistä, vastaanotettavien jätteiden laadun tarkastamisesta, käsittelyssä syntyvien jätteiden ja päästöjen tarkkailusta ja seurannasta, toimista käsittelyssä syntyvien jätteiden laadun selvittämiseksi, käsittelyssä syntyvien jätteiden hyväksyttävistä käsittelymenetelmistä ja -paikoista, toiminnasta häiriö- ja poikkeuksellisissa tilanteissa, käsittelystä vastuussa olevista henkilöistä ja heidän

perehdyttämisestä sekä muista vastaavista asianmukaisen seurannan ja tarkkailun järjestämiseksi tarpeellisista seikoista. (Määräys 1.6)

Jätelain 13 §:n mukaan jätettä ei saa hylätä eikä käsitellä hallitsemattomasti. Jätteestä ja jätehuollosta ei saa aiheutua vaaraa tai haittaa terveydelle tai ympäristölle, roskaantumista, yleisen turvallisuuden heikentymistä taikka muuta näihin rinnastettavaa yleisen tai yksityisen edun loukkausta. Jätteen keräyksessä ja kuljetuksessa sekä jätteen käsittelylaitoksen tai -paikan sijoittamisessa, rakentamisessa, käytössä ja käytön jälkeisessä hoidossa on erityisesti huolehdittava siitä, ettei jätehuollosta aiheudu ympäristön pilaantumisen vaaraa aiheuttavia päästöjä mukaan lukien melua ja hajua taikka viihtyisyyden vähentymistä. Toiminnan, laitoksen tai paikan on lisäksi sovellettava ympäristöön ja maisemaan. Jätehuollossa on periaatteena, että käytetään parasta käyttökelpoista tekniikkaa ja noudatetaan ympäristön kannalta parasta käytäntöä. (Määräykset 2.1-2.9, 3.1, 4.1 ja 4.2)

Ympäristölupaa on haettu jätteen käsittelylle ja välivarastoinnille eikä lupahakemus koske kaatopaikkatoimintaa. Käsitellyt jätteet tulee kuljettaa edelleen käsiteltäväksi niin usein, ettei alueelle muodostu pysyviä varastokasoja. (Määräys 2.1)

Käyttämällä toimialansa parasta käyttökelpoista tekniikkaa, varmistutaan ympäristö- ja terveyshaittojen minimoinnista. (Määräykset 2.2, 2.5 ja 2.6)

Polttoöljyn ja kemikaalien joutuminen maaperään ja mahdollisesti edelleen pohja- tai pintaveteen saattaa aiheuttaa pohjaveden laadun heikkenemistä niin, että sen käyttö aiheuttaa terveydellistä haittaa ja vaaraa sekä haittaa ympäristölle. Ympäristönsuojelulain 8 §:n mukaan ainetta tai energiaa ei saa panna tai johtaa sellaiseen paikkaan tai käsitellä siten, että toisen kiinteistöllä oleva pohjavesi voi käydä terveydelle vaaralliseksi tai kelpaamattomaksi tarkoitukseen, johon sitä voitaisiin käyttää. Öljyjen, kemikaalien, nestemäisten jätteiden ja tankkauspisteen suojarakenteiden osalta on edellytetty samaa suojarakenteiden tasoa kuin Lohjan ympäristönsuojelumääräyksissä edellytetään. Määräykset 2.2 - 2.9 ovat tarpeen polttoaineista, kemikaaleista ja jätteistä aiheutuvien ympäristöhaittojen ehkäisemiseksi.

Ympäristönsuojelulain 7 §:n mukaan maahan ei saa jättää tai päästää jätettä tai muuta ainetta taikka organismeja tai mikro-organismeja siten, että seurauksena on sellainen maaperän laadun huononeminen, josta voi aiheutua vaaraa tai haittaa terveydelle tai ympäristölle, viihtyisyyden melkoista vähentymistä tai muu niihin verrattava yleisen tai yksityisen edun loukkaus. (Määräykset 2.2 - 2.9)

Jätelain 15 §:n mukaan lajiltaan ja laadultaan erilaiset jätteet on kerättävä ja pidettävä jätehuollossa toisistaan erillään siinä laajuudessa kuin se on terveydelle tai ympäristölle aiheutuvan vaaran tai haitan ehkäisemiseksi, etusijajärjestyksen noudattamiseksi taikka jätehuollon asianmukaiseksi järjestämiseksi tarpeellista sekä teknisesti ja taloudellisesti mahdollista. Jätelain 16 §:n mukaan vaarallinen jäte (ongelmajäte) on pakattava ja siitä on annettava tarpeelliset tiedot jätehuollon kaikissa vaiheissa siten, että jätteen siirtoja ja ominai-

suuksia voidaan seurata sen syntypaikalta hyödyntämiseen ja loppukäsittelyyn. (Määräykset 2.3 ja 2.8)

Valtioneuvoston päätös (659/1996) ongelmajätteistä annettavista tiedoista sekä ongelmajätteiden pakkaamisesta ja merkitsemisestä on kumottu 1.5.2012 voimaan tulleella jätteistä annetulla valtioneuvoston asetuksella (179/2012). Siirtoasiakirjasta säädetään jätelain 121 §:ssä ja siirtoasiakirjaan merkittävistä tiedoista tarkemmin jätteistä annetun valtioneuvoston asetuksen 24 §:ssä. Siirtoasiakirjamenettelyn avulla voidaan seurata vaarallisen jätteen kulkua tuottajalta asianmukaiseen hyödyntämis- tai käsittelypaikkaan. Siirtoasiakirjamenettely helpottaa valvontaa. Siirtoasiakirja tai sen jäljennös on säilytettävä kolmen vuoden ajan. (Määräys 2.9)

Tiedot ovat tarpeen toiminnan valvontaa varten. (Määräys 3.1)

Jätelain 141 §:n mukaan jätteenkäsittelypaikan toiminnanharjoittajan on nimettävä vastuuhenkilö toiminnan asianmukaista hoitoa, käyttöä, käytöstä poistamista ja niihin liittyvää toiminnan seuranta- ja tarkkailua varten. Vastuuhenkilön on oltava toiminnanharjoittajan palveluksessa ja hänellä on oltava tehtävien hoitamiseksi riittävä ammattitaito. Viranomaisvalvontaa varten sekä onnettomuustilanteiden varalta tulee kunnan ympäristönsuojeluviranomaisella olla tiedot vastuullisista yhteyshenkilöistä. (Määräys 5.1)

Ympäristönsuojelulain 46 §:n mukaan luvassa on annettava tarpeelliset määräykset toiminnan käyttötarkkailusta, päästöjen, jätteiden ja jätehuollon, toiminnan vaikutusten sekä toiminnan lopettamisen jälkeisen ympäristön tilan tarkkailusta. (Määräykset 3.1 ja 5.2)

Jätelain 118 ja 119 §:n mukaan ympäristöluvan haltijan on pidettävä kirjaa toiminnassaan syntyneen, kerätyn, kuljetetun, välitetyn tai käsitellyn jätteen lajista, laadusta, määrästä, alkuperästä ja toimituspaikasta sekä jätteen kuljetuksesta ja käsittelystä. Kirjanpitoliedot on jätelain 19 §:n mukaan säilytettävä kirjallisesti tai sähköisesti kuusi vuotta. Jätelain 122 §:n mukaan valvontaviranomaisella on oikeus pyynnöstä saada jätteen haltijalta valvontaa varten tarpeelliset tiedot. Kirjanpitoa koskevat määräykset ovat tarpeen valvonnan ja tarkkailun toteuttamiseksi. (Määräykset 1.5, 5.3 ja 5.4)

Ympäristönsuojelulain 46 §:n mukaan valvontaviranomaisella on oikeus saada toiminnanharjoittajalta valvontaa ja tehtävien hoitamista varten tarvittavat tiedot. Tiedottamista, raportointia ja kirjanpitoa koskevat määräykset on annettu valvonnan toteuttamiseksi. (Määräykset 1.5, 2.6, 5, 7.1 ja 7.2)

Määräyksen mukainen vakuus on tarpeen asianmukaisen jätehuollon varmistamiseksi kaikissa olosuhteissa. Vakuus kattaa toiminnan mahdollisesti loppuessa sen, että jäljelle jäävät jätteet voidaan kuljettaa asianmukaiseen vastaanottoaikaan ja jätteidenkäsittelyalue voidaan siistiä. Määrätty vakuussumma katsotaan riittäväksi, koska pääosalla laitoksella hyödynnettävistä jätemateriaaleista on positiivinen arvo ja niistä saatavilla tuloilla voidaan kattaa varastossa olevien jätteiden kuljetuskustannuksia. (Määräys 6)

Ympäristönsuojelulain 43 §:n mukaan ympäristöluvassa on annettava tarpeelliset määräykset toimista häiriö- ja muissa poikkeuksellisissa tilanteissa. Ympäristönsuojelulain 62 §:n mukaan jos onnettomuudesta, tuotantohäiriöstä, rakennelman tai laitteen purkamisesta tai muusta niihin rinnastettavasta syystä aiheutuu päästöjä tai syntyy jätettä siten, että siitä voi aiheutua välitöntä ja ilmeistä ympäristön pilaantumisen vaaraa tai jätteen määrän tai ominaisuuksien vuoksi erityisiä toimia jätehuollossa, on toiminnasta vastaavan tai jätteen haltijan ilmoitettava tapahtuneesta viipymättä valvontaviranomaiselle. Jos muusta kuin edellä mainitusta, toiminnasta riippumattomasta ja ennalta arvaamattomasta syystä aiheutuu odottamaton tilanne, jonka vuoksi lupamääräystä ei voida tilapäisesti noudattaa, toiminnanharjoittajan on ilmoitettava asiasta valvontaviranomaiselle. Ympäristönsuojelulain 76 §:n mukaan mikäli maahan tai pohjaveteen on päässyt ainetta, joka saattaa aiheuttaa pilaantumista, on aiheuttajan välittömästi ilmoitettava siitä valvontaviranomaiselle. Ilmoittaminen on tarpeen poikkeuksellisten päästöjen ja häiriötilanteiden vaikutusten minimoimiseksi ja valvonnan toteuttamiseksi. Onnettomuus- tai häiriötilanteessa voidaan nestemäisten jätteiden leviämistä ympäristöön estää tehokkaasti imeyttämällä niitä tarkoitukseen sopivaan materiaaliin. (Määräykset 7.1 ja 7.2)

Toiminnanharjoittaja on veloitettu toimittamaan seuraavan lupamääräysten tarkistamista koskevan hakemuksen yhteydessä yhteenvedon pinta- ja pohjaveden tarkkailun tuloksista koko pinta- ja pohjaveden tarkkailun ajalta. Määräys 8 on tarpeen vuoden 2020 lupaehtojen tarkistamisessa annettavien pinta- ja pohjaveden tarkkailua koskevien lupaehtojen määrittämiseksi. (Määräys 8)

Ympäristönsuojelulain 81 §:n mukaan ympäristöluvan haltijan on viipymättä ilmoitettava valvontaviranomaiselle toiminnan pysyvistä tai pitkäaikaisista keskeyttämisistä, toiminnan valvonnan kannalta olennaisista muutoksista ja luvanhaltijan vaihtumisesta. Ilmoituksella varmistetaan tiedonkulku valvontaviranomaiselle toiminnassa tapahtuvista muutoksista. Ilmoituksen perusteella viranomainen tarkastelee muutoksen vaikutuksia nykyisessä luvassa annettuihin määräyksiin ja arvioi, onko lupaa tarpeen muuttaa ja edellytetäänkö mahdollisesti uutta lupaharkintaa. Ympäristönsuojelulain 90 §:n mukaan toiminnanharjoittaja vastaa toiminnan päätyttyä edelleen lupamääräysten tai valtioneuvoston asetuksen mukaisesti tarvittavista toimista pilaantumisen ehkäisemiseksi, toiminnan vaikutusten selvittämiseksi ja tarkkailusta. Jäteasetuksen 13 §:n mukaan jätteen vastaanoton lakattua jätteen käsittelypaikka tai sen osa on viipymättä saatettava sellaiseen tilaan, ettei siitä aiheudu vaaraa tai haittaa. (Määräys 9)

LUPAMÄÄRÄYSTEN TARKISTAMINEN

Päätöksen voimassaolo

Tämä päätös on voimassa toistaiseksi.

Lupamääräysten tarkistaminen

Lupamääräysten tarkistamista koskeva hakemus tulee jättää lupaviranomaiselle 30.11.2020 mennessä. Hakemukseen tulee liittää yhteenvedot tarkkailun tuloksista ja toiminnan ympäristövaikutuksista.

Korvattavat päätökset

Tämä päätös korvaa Lohjan ympäristölautakunnan 16.8.2001 § 185 Lehmijärven Romu ja Rauta Oy:lle myöntämän romuliikkeen toiminnan muuttamista koskevan ympäristöluvan ja Vaasan hallinto-oikeuden antaman päätöksen Numero 02/0089/3/30.4.2002, Dnro 01785/01/3605. Lisäksi tämä päätös korvaa Lohjan ympäristölautakunnan 4.10.2007 § 269 Lehmijärven Romu ja Rauta Oy:lle myöntämän jätteen laitos- ja ammattimaisen käsittelyn lupamääräysten tarkistamispäätöksen sekä johtavan ympäristötarkastajan viranhaltijapäätöksen 4.2.2011 § 1 Lehmijärven Romu ja Rauta Oy:n tankkauspistesuunnitelman hyväksymisestä.

Asetuksen ja muiden säännösten noudattaminen

Jos asetuksella annetaan ympäristönsuojelulain tai jätelain nojalla jo myönnetyn luvan määräystä ankarampia säännöksiä tai luvasta poikkeavia säännöksiä luvan voimassaolosta tai tarkistamisesta, on asetusta luvan estämättä noudatettava. (YSL 56 §, YSA 19 §)

SOVELLETUT SÄÄNNÖKSET

Ympäristönsuojelulaki (86/2000) 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 19, 21, 22, 23, 28, 31, 34, 35, 36, 37, 38, 41, 42, 43, 43a, 43b, 43c, 45, 46, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 62, 81, 83, 90, 96, 97, 100, 105 ja 108 §

Ympäristönsuojeluasetus (169/2000) 1, 7, 8, 9, 10, 12, 13, 16, 17, 18, 19, 19a, 20a, 22, 23, 30 ja 37 §

Jätelaki (646/2011) 8, 12,13,15, 29, 30, 31 ja 120 §

Laki eräistä naapurussuhteista (26/1920) 17 § ja 18 §

Valtioneuvoston asetus jätteistä (179/2012)

Valtioneuvoston päätös melutason ohjearvoista (993/1992)

Valtioneuvoston asetus kaatopaikoista (331/2013)

KÄSITTELYMAKSU JA SEN MÄÄRÄYTYMINEN

Lohjan kaupungin valtuusto on päätöksellään 14.12.2011 § 119 hyväksynyt Lohjan kaupungin ympäristönsuojeluviranomaisen taksan. Taksan liitteenä hyväksytyyn maksutaulukon mukaan jätteen laitos- ja ammattimaisen hyödyntämisen ympäristölupahakemuksen käsittelyn hinta on 3262 euroa.

Taksan kohdan 5.2 mukaan lupapäätöksen tarkistamista koskevan hakemuksen käsittelymaksu voidaan määrätä 40 % 3 §:n mukaista maksua pienemmäksi ja taksan kohdan 10.3 mukaan tärkeällä pohjavesialueella sijaitsevan

ympäristölupalaitoksen käsittelymaksu voidaan määrätä enintään 30 % 3 §:n mukaista maksua suuremmaksi.

Lehmijärven Romu ja Rauta Oy:n romuliikettä koskevan ympäristölupamaksun suuruudeksi määrätään 2935,80 euroa. Tämän lisäksi peritään luvan kuuluttamisesta aiheutuneet kustannukset erillisen laskun mukaan.

LUPAPÄÄTÖKSESTÄ TIEDOTTAMINEN

Ote päätöksestä

Lehmijärven Romu ja Rauta Oy
Kydönpellontie 66 A
08500 LOHJA

Jäljennös päätöksestä

Lohjan kaupunginhallitus
Uudenmaan ELY-keskus

Ilmoitus päätöksestä

Asianosaisina kuullut lähinaapurit.

Päätöksestä ilmoitetaan kuulutuksella Lohjan kaupungin ilmoitustaululla (Karsuntie 4, 08100 Lohja) ja Länsi-Uusimaa -lehdessä.

MUUTOKSENHAKU

Tähän päätökseen saa hakea muutosta valittamalla Vaasan hallinto-oikeudelle.

Valitusosoitus on liitteenä.